

אדם אין להסמך עליו בלי בדיוקה אחריו בכל פעם ופעם. וכבר ידוע מה שאמר ר' ישמעאל לר' מאיר כששאל ממנו מה מלאכתך והשיב לו ר' מאיר לכלר אני אמר לו בני הוה זהיר שמלאכתך מלאכת שמים היא שסא תחסיר אות א' או תתיר אות א' ונסצאת אתה מחריב את כל העולם כלו וסמנו לסמו לכתוב כן רבותינו האחרונים וזיל הסור זיל לקוח מהראיש אביו זל בס"י ליב וצריך לדרקך בחסירות ויתרות שאב הסר או יתיר א' טהן מסולין ונסצאו הבניחים אותם מברכין בכל יום ברכה לבטלה הונם שרין בכל יום בלא סצות תפילין ונסצא עונש הסופר מרובה ולכן צריך להיות מאד ירא שמים וחרד לדבר ה' יתברך הסתעמק בכתיבת תפילין ותקין וכו' ובעונותינו שרכו חסירות ויתרות וכל מיני מסולין נסצאו ונדעו ויש להפליא הפלא ופלא על סנינם וענינם. ובדרך כלל נזכיר ונתחיל מן הקודמים לצאת בקצת ידי חובתנו להיות נקיים מה' יהודיע לרבים מה שחקרנו ושענו בענינים אלו כדי שכל א' לא יסמוך על החזקות ואין צל על מי שאין לו חזקה כלל ויפשמם טוב אחרית דבר וראשיתו דדעת אופן הכשרו ותקנו וכל המרבה לבדוק הרי זה משוכח.

והנה בענין עבוד הערות לשם קדושה אותם בני אדם ששעבדים אותם ע"י כותי ומסיעין אותו בכלאכתו יש שאינן עושין כן בתחילת העבוד כשמשמשן אותן בתוך הסיד אלא כמעט בסופו אחר שעיקר העבוד כבר נעשה והרין הששוט הוא שצריך שיהא בתחילה ואפי' בישראל העבד אינו מועיל כו' אם כשיאמר כן בתחילת העבוד. ויש שנודרין בזה האמנם שלא להסיריה את עצמן אינם מסמכין הערות כפי הדין הנמור אלא מסלאין נומא א' או שתיים מהם. מסנין ידוע ואזכרים שיש די בזה ואין צריך עוד מיטן ואין לדבר זה עיקר ואסור לפסוק עליו כי לא נסצא כתוב בספרים גם אין הדעת נוהגתו ודי לנו לומר שאין לחדש שהביתו יזיק את החותמות, ויחליף את העניות הסמינים משום דמירתת שמא יכיר ישראל בטביעת עין לא להוסיף עליה קולא גדולה כזאת, וקורם שנעתיק עצמנו מדבר העבוד יש להדיע כו' בקצת מקומות נהגו שלא להקפיד ברצועות התפילין שיהיו מעור סעזכר לשמו וזהו כנגד הדין שהרי הרמב"ם וס' התירומה ומסנין והראיש זיל והסור כולם כתבו בששימות שצריך שיהי' העור שלהן מעובד כמיש הרב זיל בס"י ליב וכן מסקמ"י לינוכן נהנו ישראל קדושים ברוב המקומות. ואמנם בענין הכתיבה רבו כמו רבו מסורים הגמצאים כמו שאמרנו א' א למרטם אבל בדרך כלל נאמר תחילה בדבר הדיו שכותבין בו שיש שאינם יודעים לעשותו כהונן ואינו עולה בידם שתיר כראוי ולכן בעת הכתיבה עושין בו אותיות משונות מכמה נוגים נוסים לירוק ולאדום וללבן שהוכה מסראיתו ואין זה נקרא די שתיר כדינו ולהעביר עליהם קולמוס הדעת נוטה שאינו מועיל דעד כאן לא הותר זה בשרישוטן ניכר ולא חשיב שלא כסדרן אלא באותיות שכתבו בתחילה כבשרות. ובדיו שחור ושוב נסחקו קצת א... ל בנרון דירן לא היה ולא נראה בהם שחור בעולם ולהעביר עליהם קולמוס היו ככתובין מחדש ושלא כסדרן חשיב. ומה שנסצא מדבוק האותיות למאות ולאלימים בעצמן ואי' אל חברתה גם פרודות וחלוקות בעצמן כנין חתיין ועינין וצדיק ושינין ודוביהן וידוע שכל האותיות צריכות להיות נולם א' חזק מה' וקוף, ותיבה נראת כשתי תיבות ושתי תיבות נראת כתיבה א' המלא חסר וחסר מלא צורת הפרשיות משונה גם שיעור הריחוק הראוי להן קטן מהכיל כו' אותיות כדינו, וכבר ראיתי תפילין שלא היה להן חלוק פרשיות כלל וכל השיטות היו מיעות עד סוף השיטה, וכאלה דברים זרים בחלוק צורת האותיות והיותר מצוי בית בסקום כף כף בסקום ב' וזה מן המיעט ירד בסקום ואי' ואי' בסקום יורה, דליית בסקום רייש רייש בבקום דליית וכן על זה הדרך גם נסצאו שאית הטי' שלהם לא היה לה עיקן מני הראש משוך מעט לתיכו והוא כנגד הדין הנגזר והוא חסרון מוסל לביע בלי מחלוקת כלל כמיש הרב זיל בס"י לי' בשם שמהה מסקים זיל ורובן ככולן של האשכנזים יש בהם אסול זה ולא ידענו על מה הם סוכים גם אית הוי"ד נסצאת בהרכה בלא השני מוצות סכסכה א' מיטין וא' משמאל שלא כדברי רית וכבר כתב שם הרב בשם מהר"י קולון זיל שיש לחיש לדבריו ושכל המוסקים האחרונים הביאים לפסק הלכה, וכן נוהגים רובא דרובא גם מה שכתב הרב זיל שנסצא בהנהגת מייסונות זיל שמעתי שקוף הוי"ד מעכב לרית מכל בתפילין ומוווה, אם לא עשאה לא פסל וכו' הבונה היא לא פסל כשיכתבנו מטעם ישלא כסדרן כמו שפירש הרב זיל בסמך מה שאין בן ברנל של ימין כמו שהוא עצמו כתב דאם לא כן מה ומעכב דהגן ועוד מהו תפילין ומוווה רקאמר אלא ודאי דלעולם פסול עד שיכתבנו כדאסרן והאגור י"ב אף בקוף של שמאל פוסל משום כתבן שלא כסדרן